

Tárukozás

Gerhard Richter: Ema (Akt auf enier Treppe)

A lépcsőhideg

végighasít a csontokon

s szemérmédet magába gyűjti

Csak azt tudod

minden sejt minden gondolat

igaz formáját most kaphatja csak meg

Kevéske téli fény ölel

A pórusok vágytelten váraкоznak

Utolsó lépésed

már önfeledten józan áldozás

Egon Schiele: Mädchen in schwarzem Kleid mit gespritzten Beinen

Angyal

hová zuhansz még

s ájult szomjadból milyen fohász fakad

A megváltatlan ajkakon

csapzott remény csorog le

s magadba gyűrnéd

akár azonnal is

az álmok irgalmatlan férfiistenét

szaggassa végre széjjel

ártatlan vétkeid

öltöztessen mocsoktalan fehérbe

s öled kemény ölével zárja le

Koszlott leplekre dőlve

falnak feszülve

nyirkos rőt tincseid

mit hagynak meg szétmázolt glóriádból

Angyal

ó gyermekem

te mindenségevesztett

magad miért feszítenéd meg

hová zuhansz még

Csütörtökéj

Húsrózsaszínben feltárulkozik

a fal. Finom leplet visel még;

hét év alatt talált rá

igaz fényére és az árnyalatra.

Mintái közt szálas redők,

aprócska mélyedések –

akárcsak az erősebb lét

nyitott sebfoltjai.

Kislámpa ég.

A párnahangok is figyelnek.

Betűk vonulnak és lakatlan mondatok.

Megalvadt szendergés ölében

megválthatatlan álom.

Tépett papír a reggel és tépett selyem.